

Jolanka Kovač - Obraćanje povodom dodele nagrade

Srdačno i s poštovanjem pozdravljam sve prisutne.

Odmah na početku želela bih da kažem da sam bila veoma iznenađena kada mi je saopšteno da je Književna nagrada „Herceg Janoš“ ove godine meni dodeljena.

Moja prva pomisao bila je: jesam li ja (do sada) dovoljno radila, da li sam zaista zaslužila da dobijem ovako prestižnu vojvođansku književnu nagradu?

Ova nagrada nosi ime Janoša Hercega, mađarskog vojvođanskog (jugoslovenskog) pisca, urednika i prevodioca, čiji je opus bio izuzetno bogat. Skoro sedamdeset godina, sa neumornim entuzijazmom, pisao je svoja izvanredna dela u kojima su zastupljeni mnogi žanrovi proze - zato ovo priznanje za mene predstavlja izuzetnu čast.

Mislim da je ovo poslednje najprikladniji izraz za to kako ja doživljavam dodelu ove nagrade. Oni koji se bave organizovanjem kulturnih manifestacija, pisanjem, prevodenjem književnih dela, uređivanjem knjiga, ne rade to zbog nagrada ili priznanja: sve to postaje deo njihovog života, to ih pokreće, daje im snagu za svakodnevni život, doprinosi da u drugačijem (podnošljivijem) svetlu sagledavaju svet oko sebe, ljude, ljudske odnose. Ja obično kažem: „Ako radim, mogu da dišem.“

Janoša Hercega nisam lično poznavala. Ali na neki način jesam, još kao dete: kod nas u kući program Radio Novog Sada se stalno slušao, a zanimljiv i neizostavni prilog nedeljnom ručku bilo je slušanje komentara Janoša Hercega *Razmišljanja pod strehom* (nadsrešnicom), nakon čega su roditelji uvek razgovorom propratili njegove tekstove i mudre misli. Prvu njegovu pripovetku, pod naslovom *Medveđi ples*, pročitala sam u čitanci, kao dete, a njegova dela počela sam da čitam kao gimnazijalka.

Sa poštovanjem se zahvaljujem na nagradi!

Zahvaljujem se na odluci o nagradi žiriju u sastavu: dr Ištvan Šiling, etnograf, lingvista i pisac; Đeze Bordaš, pisac, književni kritičar i urednik knjiga; i Timea L. Moger, pesnikinja, novinarka, urednica i kulturni organizator. Hvala Gradskoj biblioteci „Karlo Bijelicki“ za organizaciju, akademskom vajaru Petru Mrakoviću za njegov divan rad, kao i Gradu Somboru za pokroviteljstvo.

Takođe bih želela da izrazim duboko poštovanje Mađarskom kulturnom društvu „Žigmond Moric“ u Doroslovu i sekciji „Feher Ferenc IRO-M“, koji su 1998. godine osnovali ovu prestižnu književnu nagradu, i Džepnom pozorištu „Ferenc Berta“, što su omogućili da ova nagrada i dalje živi.

Najlepše hvala svima.

